

EDİTÖRDEN / EDITORIAL

Merhaba,

Bugünkü sayımızda dergimizin bu konudaki duyarlılığından yola çıkarak, sizlerle Türkçe'nin kirlenmişliği konusunda duyduğum üzüntüyü paylaşmak istiyorum. Bugün toplum olarak geldiğimiz noktada, kendimize yabancılaşmada Türkçe'mizin giderek yabancı kelimelerle "zenginleşmesi"nin de önemli rolü vardır. İnsan hangi dili konuşuyorsa, en iyi o dilde düşünür ve o dilde kendini daha iyi ifade edebilir. Dolayısıyla dilimizdeki yabancı sözcüklerin sayısı arttıkça, düşünmemiz giderek bozuluyor, kendimizi düzgün ifade edemiyoruz ve giderek kendimize daha yabancı oluyoruz. Ancak dilimize giren yabancı sözcükler, bizim o yabancı dile de ait olmamızı sağlamıyor. Sonuçta ne tarafa ait olduğu ve ne dili konuştuğu belli olmayan bir toplum oluyoruz. Giderek kimliğimizi kaybediyoruz.

Tamam, şimdi sizlerin "ama canım, öyle sözcükler türetiliyor ki söylerken zorlanıyoruz, anlamını anlamakta zorlanıyoruz!" dediğinizi duyar gibi oluyorum. Yeni sözcükler türeterek Türkçe'mizi zenginleştirmek esas konumuzdan ayrı olmamakla beraber bizim derdimiz şimdilik bu değil. Sorunumuz Türkçe karşılığı olduğunu bildiğimiz sözcükleri kullanmamak, ya da yabancı dilden aldığımız sözcükleri tamamen farklı bir şekilde dillendirmek (örneğin İngilizce bir sözcüğü o dilde söylendiği gibi söylemiyoruz, yazıldığı gibi ama Türkçe okuyoruz). Türkçe bir sunu yaparken "İngilizcevari" yazıp, okurken de farklı okuyoruz (infeksiyon yazıyoruz, söylerken enfeksiyon diye okuyoruz). Türkçe yazıldığı gibi okunan bir dildir. Niçin yeni bir dil türetmeye çalışıyoruz ki...

Yapacağımız iş çok büyük çaba gerektirmiyor. Ancak öncelikle inanmak gerek. Sonra da inandığımız şeyi yaşama geçirmek ....Konuştuğumuzda ağızımızdan yabancı bir sözcük çıktığında rahatsız oluyorsak (ki olmalıyız) bu inanç yaşamımıza yansımış demektir. Biliyorum, birçok arkadaş yazılarını gönderdikten sonra bazı sözcüklerin değiştirilmesinden rahatsız oluyordur. Ancak bizim gösterdiğimiz özen sadece eğer Türkçe karşılığı var ise, o sözcüğün kullanılması şeklinde...Biliyorsunuz, dergimizin son sayfasında o sayıda Türkçe karşılıkları ile değiştirilen sözcükler yayınlanıyor. Her sayıda sürekli yinelenen sözcükler var. Bu bir sabır işi. Biz yılmak istemiyoruz. Her defasında aynı sözcüklerin karşılığını tekrar tekrar yayınlıyoruz. Bunun sonucunda birkaç sözcüğün artık değiştiğini görebilmek, en azından bu istek ve inancın başkalarına geçtiğini hissedebilmek çok güzel.

Dilimiz bizimle birlikte yaşar. Onun değişmesi için değil, gelişmesi için çaba gösterelim. Kimliğimizi kaybolmasına izin vermeyelim. Dilimize sahip çıkalım.

Prof. Dr. Tülay Erkan